

vornost pa so vzbudili tamburaši, kateri so prvokrat nastopili pri tej slavnosti. Poslušalci so strme poslušali krasne glasove tamburic. Za marsikaterega je bila ta godba pač čisto nova, saj je to na Koroškem prvi tamburaški zbor. »Kaj takšnega še pa nismo slišali«, so se pogovarjali gostje, in najrajši bi vzeli tamburaše kar s sabo. To pač dokazuje, da so tamburaši vse točke spretno izvajali v občno zadovoljnost. Slavnost se je zaključila s cesarsko pesnijo, katero so vdarjali tamburaši. Tako so celovski bogoslovci hvaležno obhajali spomin velikega in zaslužnega moža, ki se je ravno v tem bogoslovju šolal in deloval pozneje kot izboren špiritual.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Poroka. Gospod Josip Kokl, učitelj v Studenicah, se je poročil dne 25. t. m. z gospico Miho Majhenovo, hčerko nadučiteljevo v Studenicah. Čestitamo!

Odlikovanje. Orožniški stražmojster Jakob Černič pri deželnem orožniškem poveljstvu št. 6 v Gradcu je dobil srebrni zasluzni križec s krono.

Zrelostne izpite na c. kr. učiteljsku je delalo 12 učencev, med katerimi je bilo 5 Slovencev. En Nemec in en Slovenec sta dobila poskušnjo čez počitnice.

Poravnava. V ponedeljek bi morala biti obravnava proti »Südst. Post«, a se je dognala pred obravnavo poravnava med tožitelji in zatoženci.

Iz Linhart-Frišvega revirja. Zadnjo soboto je stal ptujski učitelj Friš, brat nadzornika Friša, zaradi tiskovnega prestopka pred mariborskimi porotniki. Toda porotniki pod predsedstvom hočkega Pfajfarja so ga oprostili. Sedaj je odleglo Linhartu in Frišu, ki sta nemškemu učitelju dovolila, da sodeluje pri Petauerici. Toda slovenski poslanci ne smejo pozabiti, da o pravem času naznanijo in osvetlijo na pristojnem mestu, kaj se vse dovoljuje nemškemu učiteljem, a kako se ravna s slovenskimi, ako le v dovoljenih in dostojnih mejah pokažejo svojo narodnost.

Požarniki se vabijo sedaj na skupen shod vseh štajarskih požarnikov. Slovenski požarniki se seveda vabilu ne bodo odzvali, ker mi hočemo samostalnost Spodnještajarske. Dobro bi bilo, ako bi slovenski požarniki sami naredili shod spodnještajarskih slovenskih požarnikov.

Shodu v Cirkovcah je predsedoval č. g. župnik Černensek. Zborovalcev je bilo nad 300, ki so z velikim zanimanjem poslušali navdušene govornike. Vse se je vršilo v najlepšem redu. Bog dal, da bi se sedaj širila iz Cirkove narodna zavest prodirajoče proti Pragarskem ter udušila vsako nemškutarsko kal v početku!

Sklepi zborovalcev v Žalcu. I. Mnogobrojno zbrani volilci izrekamo svojima državnima poslancema zaupnico ter odobrujemo njuno postopanje v minoletem zasedanju državnega zbora; odobrujemo pa tudi odločno postopanje čeških državnih poslancev. Našima poslancema naročamo, da terjata v državnem zboru izvedenje popolne narodne ravnopravnosti; v taktičnem postopanju naj jima velja prvo načelo čiste slovanske vzajemnosti. II. Danes zbrani možje že danes protestujejo proti temu, da bi vlada morda s § 14 uvedla nemški jezik kot državni ali posredovalni jezik, ter naročajo svojim poslancem, da naj v tem slučaju delajo obstrukcijo v državnem zboru in stopijo v najstrožjo opozicijo proti vladi. III. Vladna predloga zastran ustanovitve kmetijskih zadrug naj se spremeni tako, da se izreče še v državnem postavnem načrtu, da se ima za vsako narodnost v vsaki deželi ustanoviti posebna kmetijska deželna zadruga. IV. Pri zborovanju v Žalcu dne 24. junija 1900 zbrani Slovenci protestujemo

odločno zoper postopanje deželnega zbora in deželnega odbora štajarskega, katera odrekata slovenskemu narodu na Štajarskem broječemu tretjino prebivalstva dežele vsako pravico do narodnostnega obstanka, katera porablja deželne dohodke, akoravno plačujejo Slovenci k istim svojo tretjino, skoraj izključljivo za gospodarske in učne potrebeščine nemških deželanov, Spodnještajarsko pa v gospodarskem oziru zanemarjata, v narodnem oziru tlačita, v kulturnem oziru pa mu odrekata brezobzirno potrebnih šol za višjo izobrazbo. Slovenskim deželnim poslancem izrekamo toraj zahvalo, da so se svojim izstopom opozorili svet na krivice, ki se gode slovenskemu narodu na Štajarskem. Vse delovanje slovenskega naroda v bodoče bodi obrnjeno na popolno ločitev Spodnještajarske od Gradca! V. in končno resolucija, ki zahteva od vlade ustanovitev posebnega kulturnega sveta za slovenski Štajar, da podpira vlada z vsemi sredstvi naše poljedelstvo, posebno hmeljarijo, da se ustanovi za Spodnji Štajar vsaj ena kmetijska šola s slovenskim učnim jezikom, da se ustanovi potrebno število šolskih vrtov ter da se uvede za ljudske učitelje potreben kurs; da se ustanovi za Sp. Štajar poseben oddelek trgovske kamore in c. kr. državna obrtna šola.

Jareninske novice. Točo smo imeli v soboto 16. junija. V ozki črti je šla čez Kanižo, Gačnik, Jarenino in Vukovski dol in napravila precej škode, največ v vinogradih in na sadnem drevju. Bog se nas varuj hujše! Dežja imamo čez mero dosti, spravljanje sena počasi napreduje. — V petek 22. junija je bila volitev župana in svetovalcev za občino Jareninsko. Za župana je bil izvoljen Ignacij Zupanič, sedaj že tretjikrat, za svetovalce pa Florijan Lorbek, Franc Štancer in Anton Šparl. Izvoljeni so sami vrli narodnjaki. Slava!

Iz Starega trga. Hvala Bogu, imamo ga — dolgozaželjeno »Kmetijsko bralno društvo«! Dne 4. junija popoldne zbrali so se vsi zavedni Slovenci nam vedno bolj sovražnega Slovenjgradca ter z vidnim zanimanjem poslušali preč. gsp. dekana in č. g. kapelana, ko sta jim v navdušenih besedah govorila o namenu in koristi kmetijskega bralnega društva. Da so poslušalci umeli govornika, pokazalo se je s tem, da se je takoj dalo vpisati društvu nad 90 udov, kojih nekateri si niso mogli kaj, da ne bi na glas hvalili ustanovnega odbora, da jim je preskrbel nujno potrebno šolo narodne in gospodarske omike.

V odbor bili so voljeni večinoma udje ustanovnega odbora: za predsednika navdušeni slovenski kmet Ivan Schöndorfer, za podpredsednika preč. g. dekan Ant. Šlander, za tajnika Filip Sekavčnik; knjižničar je č. g. R. Krener, podknjižničar Vincenc Pogač, blagajničar Jurij Apačnik; gg. Jožef Farsky in Janez Konečnik sta odbornika. Računskim preglednikom pa so izvoljeni: Franc Vodovnik, Jožef Ješovnik in Jožef Konečnik — sami možje, na katere stavimo trdno zaupanje, da bodo z največjo požrtvovalnostjo skrbeli za to, da bode društvo procvitalo v korist udom in cele starotrške župnije.

Da je to zaupanje do odbora opravičeno, pokazalo se je že na prvi veselici, ki jo je priredil na Telovo popoldne. Tu se je tamburalo, popevalo in čujte! strmite! — gledališko predstavo smo imeli, takšno, da se je v Staremtrgu ne pomnimo. Pristrčno se zahvaljujemo, da so nam toliko smeha izvabili: naši vrli možje Vaupot, Štruc, Fišer, Brdnik, Štefi in nadopolni mladeniči: Mežnarjev Franc in Fišerjev Nacelj. Nekateri so pokazali izvrstne talente za igralce, vsi pa so igrali boljše, kakor bi se dalo pričakovati. — Le tako naprej! V kratkem zopet kaj enakega! Saj se da, le volje je treba in pa mladeniške korajže. — Kmetijsko bralno društvo v Starem trgu tik Slovenjgradca živi, rasti in množiti se!

Iz šole. Deželni šolski svet štajarski je dovolil vpeljavo poludnevne pouka na jednorazredni šoli v Orli vasi ter je dovolil menjavo služb stalnima učiteljicama Melaniji Premšak iz Vojnika in Pavli Cidrih iz Laškega. Nadučitelji so postali: na ljudski šoli v Česnjicah definitivni učitelj in šolski voditelj Ivan Adamič od Sv. Jerneja. Učitelj je postal na ljudski šoli z nemškim učnim jezikom v Brežicah nadučitelj na nemški privatni ljudski šoli v Gorici Janez Deutschman. Definitivni učiteljici M. Garbeis pri Sv. Križu pri Slatini, okraj Rogatec, se je radi bolezni dovolil izstop iz učiteljskega službovanja in se ji je dovolila navadna odpustnina.

Povodenj je nastala zadnji torek po spodnještajarskih krajih vsled presilnega deževja. Pesnica, Sotla, Ščavnica in mnogi potočki so izstopili ter preplavili bližnje travnike ter njive. Marsikje se so imeli seno na travnikih, katero so sedaj valovi odnesli s seboj ali pa ga je kalna voda zblatila. Tudi Drava in Mura sta visoko narasli. Naše slovensko ljudstvo pa se zopet lahko ob tej priliki spominja, kako nemška gospoda v Gradcu za nas skrbi. Po nemških krajih imajo malodane vsak potočec reguliran, za slovenske kraje pa se nič ne poskrbi. — Po Pohorju okoli Sv. Kunigunde pa na Skomrah je v torek 27. t. m. okoli poldne nalival silen hlišč. Vsled tega je po naši dolini deroča reka Dravinja nanagloma dobila toliko vode, da je ni mogla vzprejemati. Voda je trgala obrežje, moste, jezove, blatila mline, kleti, praznila njive, travnike, razdirala pote. Okrajno cesto je iz struge iztopajoča voda preplavila z malimi izjemami od »Vauken« do blizu cerkve, t. j. v daljavi za pol ure hoda. Koder je po cesti drla, sedaj štrli ostro kamenje, beli marmor; cesta je namreč brez malega narejena z domačim marmorjem. Na enem prostoru je voda okrajno cesto spodjedla in jo pustila le kakih 30 cm. široko. Škoda je kajpada ne mala. — Oblak pretrgal se je 25. t. m. popoldne ob 1. uri nad Vitanjem in povzročil strašen naliv in povodenj po vsej Hudinjski dolini, da je hiše odneslo, jezove predrl, njive in travnike poplaval; več ljudij (5) usmrtilo. Dolina od Sv. Ane do Novcecerkve bila je dve uri jezeru podobna, škoda velika! — Po močnem deževanju 25. in 26. t. m. narasla je Savinja nepričakovano hitro in izstopila iz struge. Iz Ljubnega je došel brzopjav, da se je tam oblak utrgal. Voda prinaša mnogo raznovrstnega lesu, posebno platanic. V Celju je naredila povodenj menda največ škode gostilni »Engelwirt«, kateri je odneslo voz perila v vrednosti 300 gld. Voz so mogli še rešiti, perilo pa je do zadnjega kosa splaval po vodi. Danes 27. t. m. se je popolnoma zjasnilo, a voda še ni padla. Povodenj je posebno polju mnogo škodovala. Ko je dež proti jutru 27. t. m., t. j. v sredo jutro ponehal, se je ob enem popolnoma zjasnilo in napočilo je lepo solnčno jutro. Toda kakšen prizor! Vsa bujna savinjska dolina, sploh vsa ravnina okoli in okoli Celja je večinoma pod vodo, tako da zgleda mesto kakor kak otok. Sedaj se je še le moglo videti, kako neizmerno škoda je povodenj naredila. Vsa mnogo obetajoča žitna polja in lepi travniki so večidel v jezero spremenjeni. Tudi Voglajna s svojimi pritoki je izstopila. Voda je dosegala okoli 4. ure zjutraj najvišjo stopinjo. Savinja se je dotikala ob tem času skoro kapucinskega mostu. Nekateri kopališčnice, kakor Pallosovo in dijaško, odneslo je kar cele po vodi. Okoličani prihajajoči na vse zgodaj z velikimi težavami čez vodo v mesto, prinašali so žalostne vesti o nesrečah in opustošenji po povodnji: Brvi in mostovi so podrti, poslopja poskodovana in celo ljudje so se ponesrečili. Take povodnji se tukaj najstarejši ljudje ne spominjajo. — Dne 18. t. m. popoldan je bila v slovenjegraškem okraju silna nevihta z hudim nalivom in točo. Toča je napravila v nekaterih krajih silno veliko škodo. V Št. Vidu na pr. je uradno cenjena škoda na

na 23.000 kron. — Dne 18. t. m. se je vsula toča, debele kakor orehi po župnijah Črešnice in Dramlje ter nekoliko tudi po špitalski in ponkovski župniji. Nekateri vinogradi so čisto goli in je les tudi za drugo leto izmučen. Tukaj se sicer strelja proti toči, ali dosedaj ni bilo opaziti nobenega posebnega učinka. Sicer ga pa tudi ne bode, ker se jako brezmiselno strelja. Strelne postaje so preredke in ne vse na najvišjih mestih. Naši strelci so pa jako nagajivi ljudje, ki kadar se več milj daleč prikaže kak oblček, strahovito streljajo, ko pa se nevilhta resno približa, pa vržejo puško v koruzo in zbeže s strelnih postaj. Občine, ki nalagajo doklade za smodnik, naj skrbé tudi za sistematično streljanje, to je, strelja naj se po navodilu, ki ga je poljudno spisal dr. Vošnjak v Mohorskem koledarju. Da na lepo prigovarjanje naši strelci ne ubogajo, sem se pred kratkim prepričal. Ko sem nekega strelca opozoril, naj bi streljal po onem navodilu, se je odrezal, da ve več, kakor vsi doktorji in strokovnjaki. Tako ne bo šlo!

Na gimnaziji je delalo 29 učencev zrelostne izpite. Slovenec Lud. Vazac je naredil z odliko, dva Nemca in eden Slovenec so dobili poskušnjo čez počitnice, vsi drugi so prebili izpit s povojnim uspehom. — Na učiteljsko šolskih sester je delalo 22 učenk zrelostne izpite, dve sta naredili z odliko, jedna z dvemesečno poskušnjo.

Šoštanj. S prvim julijem otvori gosp. Anton Kocuvan trgovino z raznim blagom in železnino v hiši gosp. Franca Rajsterja. Pozdravljamo ga pristrčno, ker v Šoštanju bili smo, akoravno smo se čutili narodnjakom, primorani naše nasprotnike podpirati, a sedaj upamo, da bodo vsi znani poprijeli se gesla: »Svoji k svojim!« Ime trgovca nam pa jamči, da bomo dobro postreženi, in da imamo zvezo z vztrajnim narodnjakom.

Gladu umrla. Pri Spielfeldu na Štajarskem so dobili pri prazni viničarski koči barona Brucka mrtvo 13letno dekletce. Pri obdukciji se je pokazalo, da je umrla — gladu. Identiteta dekletca, ki je skoraj gotovo zgrešilo pot, ni znana.

Iz Ljutomera se čujejo hude pritožbe o tamošnji viničarski soli. Čudno, da naša dežela nima sreče s svojimi zavodi. Ni čuda, saj se vse urejuje samo po glavah nekterih nemških politikov, katerim je vse drugo prej na mari, kakor pospeševanje gospodarstva. In deželne doklade plačujemo tudi mi za prazne namene. Ob priliki bomo pojasnili nekatere zadeve bolj natanko. Za zdaj opozarjamo graške nadzornike, naj malo bolje oči odpro.

V Št. Ilju v Slov. gor. bo imelo dne 1. julija ondotno kmetijsko bralno društvo poučni shod, na katerem bo govoril deželni potovalni učitelj Jelovšek o živinoreji. Šentiljčani, pridite o obilnem številu na shod!

V Čadramu bo prihodnjo nedeljo dne 1. julija potovalni učitelj J. Bele po litanijah v soli zopet umno trtorejo in kmetovanje učil za društvenike »Sloge« in tudi druge poslušalce.

Utonil je preteklo nedeljo v kopališnici Hausbauma v Savinji komij Franc Vogel, doma iz Ptuja. Šel se je kopat pri že precej narasli vodi in pri tem našel smrt.

Zdravo mesto je Maribor, kajti od 16. do 23. t. m. nikdo ni umrl.

Društvene zadeve.

Bralno društvo v Sromljah bode imelo v nedeljo dne 1. julija ob 3 popoldne svoj občni zbor, h kateremu so vsi udje uljudno povabljeni.

Bralno društvo za Ljutomer in okolico ima v nedeljo 1. julija ob 8. zjutraj pri gosp. Vaupotič-u v Ljutomeru svoj redni občni zbor po običajnem vspehodu. Vsi udje se vabijo, da točno pridejo.

Slomšekova slavnost v Jarenini. Naše bralno društvo priredi v nedeljo dne

8. julija veliko slavnost v proslavo rojstne stoletnice Slomškovke. Slavnostni govor bo imel prof. dr. Ant. Medved, petje, dostojno tako velike slavnosti, moški zbor mariborskih pevcev in domači mešani zbor. Vabila se bodo pravočasno razposlala na vse župnije jareninske dekanije in še k sosedom. Ta slavnost mora biti sijajna, veličanska. Slomšek to v polni meri zasluži; veliko slabše bi se godilo Slovencem 10 dekanij na Južnem Štajarskem, kakor se jim v resnici godi, ako bi ne bil rodoljubni Slomšek teh dekanij odtrgal od škofije sekovske. Ljudstvo slovensko dekanije jareninske in iz sosesčin, pridi 8. julija polnoštevilno na Slomškovo slavnost v Jarenino!

Vabilo k veselici, katera se priredi v čast sv. Cirila in Metoda v gostilnici Franca Gajseka, dne 8. julija t. l. v Poljčanah. Na sporedu je godba, petje in ples. Začetek ob 3. popoldne.

Bralno društvo v Podvincih pri Ptuj priredi veselico s poučnim govorom o kmetijstvu in srečolovom dne 1. julija popoldan ob 3 uri v gostilni Vojskovi. Vabi uljudno odbor.

V Gornji Radgoni priredijo ondotni tamburaši in pevci s porazumljenjem bralnega društva dne 8. julija na vrtu gosp. Osojnika Ciril in Metodovo slavnost z lepim in mnogovrstnim vspehodom. Začetek ob 4 uri popoldne. Vstopnina za ude bralnega društva 15 kr., za neude 20 kr., čisti dobiček je namenjen Ciril in Metodovemu društvu. Pri tej priliki bode tudi deželni poslanec gospod dr. Rozina poročal o delovanju deželnega zbora in gosp. Bele potovalni učitelj o umni trto- in sadjereji. Odbor.

Čitalnica v Brežicah vabi na koncert vojaške godbe c. in kr. pešpolka št. 53 iz Zagreba združen s petjem čitalniškega pevskega zbora jutri 29. t. m., na vrtu »Narodnega doma«. Začetek ob 4 uri popoldne. — Vstopnina 1 K. Odbor.

Cerkvene zadeve.

Družba vednega češčenja v lavantinski škofiji.

Poglavitni namen družbe vednega češčenja je, da pospešuje spoznanje, ljubezen in češčenje Jezusa Kristusa v najsvetejšem zakramentu med udi in neudi; da zadosti za premnoge krivice, ki se mu gode v tej visoki skrivnosti. Na ta način spoznava družba Jezusa Kristusa z besedo in dejanjem pred celim svetom. »S srcem se veruje v pravičnost, z ustni se pa priča v zveličanje«, pravi sv. apostol Pavel (Rimlj. 10, 10).

Glavni vzrok današnjih žalostnih razmer je pač v tem, da ljudje ne poznajo Jezusa Kristusa in njegovega zveličavnega nauka in si zato tudi ne prizadevajo, da bi postali deležni njegovega zveličavnega dela. Da se prepreči zlo današnjega časa, si prizadeva družba vednega češčenja bolj in bolj razširati spoznanje Jezusa Kristusa, sina božjega, našega Zveličarja, da bi vsi ljudje spoznali Njega in njegov nauk, pravo katoliško vero, in po tem spoznanju uravnali svoje dejanje in nehanje ter z očitnim spoznavanjem vere v Jezusa Kristusa dosegli časno srečo na zemlji in večno zveličanje na drugem svetu.

Lep način Jezusa Kristusa očitno spoznavati je znani katoliški pozdrav: Hvaljen bodi Jezus Kristus! Ta prelepi pozdrav kliče blagoslov iz nebes čez mesta in vasi, ta pozdrav se tudi toplo priporoča udom bratovščine vednega češčenja. »Kdorkoli,« pravi božji Zveličar, »bo mene spoznal pred ljudmi, tega bom tudi jaz spoznal pred mojim Očetom, ki je v nebesih.« (Mat. 10, 32).

Naj sledi tu dogodbica, ki se je zgodila v sedemdesetih letih v Bonu na Nemškem.

Na tamošnjem vseučilišču je moral učitelj zdravništva operirati nekega kmeta na jeziku. Operacija je bila jako nevarna in težavna, zdravnik je bolniku naprej povedal, da bo po operaciji celo svoje življenje ostal mutast. Ker je bolezen bila nenavadna, je bilo pri operaciji navzočih več mladih dijakov, ki so se učili zdravilstva. Preden je profesor začel svoje delo, je rekel bolniku: »Če se hočete kaj povedati, storite to sedaj, ker vedite, da bode to vaša zadnja beseda; po operaciji bode mutasti.«

Vsi so čakali radovedno, kaj li bo neki rekel ubogi mož. Za nekaj časa je žalostno povsili glavo in potem je jasno in krepko zadonelo iz njegovih ust: »Hvaljen bodi Jezus Kristus!« Vse navzoče je globoko ganilo to, v njih očeh so se zalesketale solze. To so bile zadnje besede bolnikove; mož je bil pozneje mutast celo svoje življenje. Pač lep vzgled trdne in žive vere in ljubezni do božjega Zveličarja!

Tako prostodušno, očitno spoznanje Jezusa Kristusa naj pospešujejo udje bratovščine vednega češčenja in ga tudi sami izvršujejo. Storili bodo to, ako radi in pogostoma obiskujejo Jezusa v najsvetejšem zakramentu ljubezni. Svojo vero in ljubezen do Zveličarja v najsvetejšem zakramentu pokažejo udje posebno še na ta način, ako po svojih močeh skrbijo za lepšavo hiše božje in dostojno, lepo opravo pri službi božji.

S kakim vspehom je družba v tem oziru doslej delovala, se lahko razvidi iz dosedanjih letnih poročil in razstav, ki jih je družba priredila. O tem spričuje tudi letošnja razstava cerkvene oprave.

Udje družbe vednega češčenja, katerih je sedaj 19.053 in drugi dobrotniki so to leto darovali znatno svoto 6239 kron 65 v., za katere se je naročila spodaj označena obleka in druga cerkvena oprava. Nekatere župnije so poslale večje svote z željo, da bi dobile opravo večje vrednosti. Tej želji se bo rado vstreglo. Tako je na pr. darovala predmestna župnija sv. Magdalene v Mariboru 260 kron, opatijska in mestna župnija v Celji 140 kron, nadžupnija v Konjicah 408 kron 40 v., župnija sv. Jurija nad Taborom 126 kron; mnoge druge župnije so priposlale nad 40 kron. Rajni posestnik Andrej Gojčič v Slivnici pri Mariboru je sporočil 100 kron. Razven tega je darovala kakor vsako leto, visokorodna grofica Marija Nugent dve mašni obleki in kar k temu pripada, dve stoli za praznike, en velum in albo. Visoki darovnici kakor tudi vsem drugim dobrotnikom in prijateljem družbe bodi izrečena srčna zahvala.

Pri otvoritvi lanske razstave so premil. knez in škof, zaščitnik družbe sprožili misel, naj bi družba omislila dve zastavi v čast sv. Rešnjemu telesu za stolno cerkev v Mariboru, ki je ob enem družbina cerkev. Misel premil. kneza in škofa je našla radosten odziv v srcih družbinih udov. Kmalu se je nabralo prostovoljnih darov 444 kron. Zastavi, ki sta vredni 542 kron, so prav lično napravile šolske sestre v Mariboru, ki so tudi s pomočjo gospej mariborskih napravile največ cerkvene obleke, izvzemši perilo, katero je, kakor navadno, oskrbela družbena blagajničarka.

Družba vednega češčenja priredila je v tem letu sledeče cerkvene oprave: 4 pluvijale, 26 mašnih plaščev, 4 vela, 5 plaščev za ciborij in 4 za spoved, 3 stole za praznike, 9 stol za spoved, 6 krstnih stol, 6 oltarnih pultov, 4 pogrinjala na pulte, 6 oltarnih blazink, 26 alb, 26 roketov, 132 purifikatorij, 64 lavabo prtičev, 90 humeralij, 40 malih in 40 večjih korporalij, 25 roketov za strežnike, 12 rdečih in 6 črnih suknjic za strežnike z golirji, 12 vijoličnih golirjev, 1 talar za mežnarja, 1 mrtvaški prt, 2 cerkveni banderi, 2 obhajilna prta, 4 mašne bukve, 1 oltarno preprogo.